

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 20ής Μαΐου 2008*

Στην υπόθεση C-91/05,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 2005,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. Petite, P. J. Kuijper και J. Eneghren, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από:

το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, εκπροσωπούμενο από τον R. Passos, καθώς και από τις K. Lindahl και D. Gauci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνον,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους J.-C. Piris, R. Gosalbo Bono και S. Marquardt, καθώς και από την E. Finnegan,

καθού,

υποστηριζόμενου από:

το **Βασίλειο της Δανίας**, εκπροσωπούμενο από τους A. Jacobsen και C. Thorning, καθώς και από την L. Lander Madsen,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από την N. Díaz Abad,

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον G. de Bergues, καθώς και από τις E. Belliard και C. Jurgensen,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τον M. de Grave, καθώς και από τις C. Wissels και H. G. Sevenster,

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από την A. Falk,

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από τις R. Caudwell και E. Jenkinson, επικουρούμενες από τον A. Dashwood, barrister,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts (εισηγητή), A. Tizzano και Γ. Αρέστη, προέδρους τμήματος, A. Borg Barthet, M. Pešič, J. Malenovský και J.-C. Bonichot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi
γραμματέας: J. Swedenborg, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 5ης Δεκεμβρίου 2006,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση 2004/833/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου,

της 2ας Δεκεμβρίου 2004, για την εφαρμογή της κοινής δράσης 2002/589/ΚΕΠΠΑ ενόψει της συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ECOWAS στα πλαίσια του μορατόριουμ για τα όπλα και τον ελαφρύ οπλισμό (ΕΕ L 359, σ. 65, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), και να αναγνωρίσει ότι είναι ανεφάρμοστη, λόγω του παράνομου χαρακτήρα της, η κοινή δράση 2002/589/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, για τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού και για την κατάργηση της κοινής δράσης 1999/34/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 191, σ. 1, στο εξής: επίδικη κοινή δράση), ιδίως δε ο τίτλος II αυτής.

Νομικό πλαίσιο και ιστορικό της διαφοράς

Η Συμφωνία του Κοτονού

- 2 Στις 23 Ιουνίου 2000 υπογράφηκε στο Κοτονού (Μπενίν) η συμφωνία εταιρικής σχέσης μεταξύ των μελών της ομάδας των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών αυτής, αφετέρου (ΕΕ L 317, σ. 3, στο εξής: Συμφωνία του Κοτονού), η οποία εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 2003/159/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002 (ΕΕ 2003, L 65, σ. 27). Η συμφωνία αυτή άρχισε να ισχύει την 1η Απριλίου 2003.
- 3 Το άρθρο 1 της συμφωνίας αυτής, που τιτλοφορείται «Στόχοι της εταιρικής σχέσης», ορίζει τα εξής:

«Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη αυτής, αφενός, και τα κράτη [της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (στο εξής: κράτη ΑΚΕ)], αφετέρου, που εφεξής

αποκαλούνται “μέρη”, συνάπτουν την παρούσα συμφωνία για να προωθήσουν και να επιταχύνουν την οικονομική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη των κρατών ΑΚΕ, και επιπλέον για να συμβάλουν στην ειρήνη και την ασφάλεια και να προαγάγουν ένα σταθερό δημοκρατικό και πολιτικό περιβάλλον.

Η εταιρική σχέση επικεντρώνεται στον στόχο του περιορισμού και, τελικά, της εξάλειψης της ένδειας, είναι δε σύμφωνη προς τους στόχους της αιεφόρου ανάπτυξης και της βαθμιαίας ενσωμάτωσης των χωρών ΑΚΕ στην παγκόσμια οικονομία.

Οι στόχοι αυτοί και οι διεθνείς δεσμεύσεις των μερών διαπνέουν όλες τις αναπτυξιακές στρατηγικές και επιδιώκονται μέσω μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης, η οποία λαμβάνει συγχρόνως υπόψη τις πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές, πολιτιστικές και περιβαλλοντικές πτυχές της ανάπτυξης. Η εταιρική σχέση παρέχει ένα συνεκτικό πλαίσιο στήριξης για τις αναπτυξιακές στρατηγικές που υιοθετεί κάθε κράτος ΑΚΕ.

[...]»

⁴ Το άρθρο 11 της Συμφωνίας του Κοτονού, που τιτλοφορείται «Πολιτικές υπέρ της ειρήνης, πρόληψη και επίλυση των συγκρούσεων», ορίζει τα εξής:

«1. Τα μέρη ακολουθούν δραστήρια, συνεκτική και ολοκληρωμένη πολιτική για την ειρήνη και για την πρόληψη και επίλυση των συγκρούσεων, εντός του πλαισίου της εταιρικής σχέσης. Η πολιτική αυτή βασίζεται στην αρχή της αυτοδιάθεσης.

Εστιάζεται ιδίως στην ανάπτυξη περιφερειακής, υποπεριφερειακής και εθνικής ικανότητας και στην έγκαιρη πρόληψη βίαιων συγκρούσεων, εντοπίζοντας άμεσα τις βαθύτερες αιτίες και συνδυάζοντας κατάλληλα όλα τα διαθέσιμα μέσα.

2. Οι δραστηριότητες στο χώρο της σταθεροποίησης της ειρήνης, της πρόληψης και διευθέτησης των συγκρούσεων, αποσκοπούν κυρίως στη διασφάλιση της ισορροπίας όσον αφορά τις πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ευκαιρίες μεταξύ όλων των τμημάτων της κοινωνίας, στην ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμότητας και της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης, στη δημιουργία αποτελεσματικών μηχανισμών όσον αφορά την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών μεταξύ των συμφερόντων των διαφόρων ομάδων, στην προσέγγιση των διαφόρων αντιτιθέμενων τμημάτων της κοινωνίας καθώς και στην ενθάρρυνση μιας δραστήριας και οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών.

3. Επιπλέον, στις σχετικές δραστηριότητες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, στήριξη των προσπαθειών διαμεσολάβησης, διαπραγματεύσεων και συμφιλίωσης, της αποτελεσματικής περιφερειακής διαχείρισης των κοινών, σπάνιων φυσικών πόρων, της αποστράτευσης και επανένταξης των πρώην πολεμιστών στην κοινωνία, της ρύθμισης του προβλήματος των στρατευμένων παιδιών, καθώς και των προσπαθειών για κατάλληλη δράση ώστε να τεθούν λογικά όρια στις στρατιωτικές δαπάνες και το εμπόριο όπλων, μεταξύ άλλων, μέσω της στήριξης της προώθησης και εφαρμογής των προτύπων και των κωδίκων συμπεριφοράς που έχουν συμφωνηθεί. Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στην καταπολέμηση των ναρκών ξηράς κατά προσωπικού καθώς και στην καταπολέμηση του παράνομου εμπορίου και της υπερβολικής και ανεξέλεγκτης διάδοσης και σώρευσης φορητών όπλων και ελαφρού εξοπλισμού.

[...]»

⁵ Δυνάμει των άρθρων 6 έως 10 του παραρτήματος IV της Συμφωνίας του Κοτονού, το οποίο τιτλοφορείται «Διαδικασίες εφαρμογής και διαχείρισης»,

εκπονήθηκε περιφερειακή στρατηγική συνεργασίας, καθώς και περιφερειακό ενδεικτικό πρόγραμμα, σε έγγραφο που υπογράφηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2003 από την Επιτροπή, αφενός, και από την Οικονομική Κοινότητα των κρατών της Δυτικής Αφρικής (ECOWAS) και την Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Δυτικής Αφρικής (WAEMU), αφετέρου.

- 6 Το έγγραφο αυτό υπογραμμίζει, στο τμήμα 2.3.1 αυτού, που τιτλοφορείται «Ασφάλεια και πρόληψη συγκρούσεων», «τη σπουδαιότητα του ελέγχου της διακίνησης φορητών όπλων, όπου υφίσταται μορατόριουμ επί των εξαγωγών και των εισαγωγών υποστηριζόμενο από τα Ηνωμένα Έθνη». Στο τμήμα 6.4.1 αυτού, που τιτλοφορείται «Υποστήριξη περιφερειακής πολιτικής για την πρόληψη των συγκρούσεων και την εύρυθμη διακυβέρνηση», το εν λόγω έγγραφο αναφέρει ότι προβλέπεται μια δράση προς στήριξη εκείνης των Ηνωμένων Εθνών προς υλοποίηση, κατά προτεραιότητα, των δραστηριοτήτων του σχεδίου δράσεως, για την εφαρμογή του μορατόριουμ επί των εισαγωγών, των εξαγωγών και της κατασκευής φορητών όπλων.
- 7 Κατόπιν αιτήματος της ECOWAS, η Επιτροπή άρχισε το 2004 την προετοιμασία για την υποβολή προτάσεως χρηματοδοτήσεως των ενεργειών που αποβλέπουν στην πρόληψη των συγκρούσεων και στην εδραίωση της ειρήνης. Κατά την Επιτροπή, το σημαντικότερο τμήμα της χρηματοδοτήσεως αυτής θα διατεθεί για το πρόγραμμα της ECOWAS για τον έλεγχο φορητών όπλων.

Η επίδικη κοινή δράση

- 8 Στις 12 Ιουλίου 2002, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως υιοθέτησε, βάσει του άρθρου 14 ΕΕ, την επίδικη κοινή δράση, η οποία κατάργησε και αντικατέστησε την κοινή δράση 1999/34/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1998, που είχε

υιοθετηθεί βάσει του άρθρου 1.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού (ΕΕ 1999, L 9, σ. 1).

9 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της επίδικης κοινής δράσεως, «[σ]τόχοι [της] είναι:

— η καταπολέμηση και η συμβολή στον τερματισμό της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων,

— η συμβολή στη μείωση των υφιστάμενων συσσωρεύσεων των όπλων αυτών και των πυρομαχικών τους σε επίπεδα συμβιβαζόμενα προς τις θεμιτές ανάγκες ασφαλείας των χωρών, και

— η βοήθεια στην επίλυση των προβλημάτων που προκαλούνται από τέτοιες συσσωρεύσεις».

10 Ο τίτλος I της επίδικης κοινής δράσεως, που φέρει την επικεφαλίδα «Αρχές όσον αφορά την πρόληψη και την αντιμετώπιση», καθορίζει το πρόγραμμα δράσεως επί του οποίου η Ευρωπαϊκή Ένωση θα προσπαθήσει να πετύχει συναίνεση στο πλαίσιο των αρμοδίων περιφερειακών και διεθνών αρχών. Προς τούτο, απαριθμεί αρχές και μέτρα που πρέπει να υλοποιηθούν προς πρόληψη περαιτέρω αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης φορητών όπλων (άρθρο 3) και προς μείωση των υφιστάμενων συσσωρεύσεων φορητών όπλων και των πυρομαχικών τους (άρθρο 4).

- 11 Μεταξύ των αρχών και των μέτρων που πρέπει να υλοποιηθούν προς πρόληψη περαιτέρω αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης φορητών όπλων, το άρθρο 3 της επίδικης κοινής δράσεως μνημονεύει τις δεσμεύσεις όλων των οικείων χωρών στον τομέα της παραγωγής, της εξαγωγής, της εισαγωγής και της κατοχής των εν λόγω όπλων, καθώς και την κατάρτιση και τήρηση εθνικών μητρώων όπλων και τη θέσπιση εθνικών νομοθεσιών που επιβάλλουν περιορισμούς.
- 12 Μεταξύ των αρχών και των μέτρων που πρέπει να υλοποιηθούν προς μείωση των υφιστάμενων συσσωρεύσεων φορητών όπλων και των πυρομαχικών τους, το άρθρο 4 της εν λόγω κοινής δράσεως μνημονεύει, ιδίως, την παροχή συνδρομής, όπως ενδείκνυται, σε χώρες οι οποίες ζητούν υποστήριξη για τον έλεγχο ή την εξάλειψη πλεονασματικών φορητών όπλων στο έδαφός τους, καθώς και την προώθηση μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης και κινήτρων για την ενθάρρυνση της εκούσιας παράδοσης πλεονασματικών ή παρανόμως κατεχομένων φορητών όπλων και των πυρομαχικών τους.
- 13 Ο τίτλος II της επίδικης κοινής δράσεως, που φέρει την επικεφαλίδα «Συμβολή της Ένωσης σε ειδικές δράσεις», προβλέπει ιδίως χρηματοδοτική και τεχνική συνδρομή σε προγράμματα και σε σχέδια που συμβάλλουν άμεσα στην εφαρμογή των αρχών και των μέτρων που μνημονεύονται στον τίτλο I της ως άνω κοινής δράσεως.
- 14 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, της εν λόγω κοινής δράσεως ορίζει τα εξής:

«Κατά την παροχή της συνδρομής αυτής, η Ένωση λαμβάνει υπόψη ιδίως τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνει ο παραλήπτης να συμμορφώνεται με τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 3, κατά πόσον σέβεται τα ανθρωπίνια δικαιώματα, κατά πόσον

ο παραλήπτης συμμορφώνεται με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και το βαθμό προστασίας του κράτους δικαίου, καθώς και την τήρηση των διεθνών του δεσμεύσεων, ιδίως όσον αφορά τις υφιστάμενες ειρηνευτικές συνθήκες και τις διεθνείς συμφωνίες ελέγχου των εξοπλισμών.»

15 Δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, της επίδικης κοινής δράσεως, το Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με την κατανομή της χρηματοδοτικής και τεχνικής συνεισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 6 της ως άνω κοινής δράσεως, τις προτεραιότητες της χρησιμοποίησης των πόρων αυτών και τους όρους εφαρμογής ειδικών δράσεων της Ένωσης. Η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου 7 προβλέπει ότι «[τ]ο Συμβούλιο αποφασίζει όσον αφορά την αρχή, τις ρυθμίσεις και τη χρηματοδότηση των σχεδίων αυτών βάσει συγκεκριμένων και ορθώς κοστολογημένων προτάσεων σχεδίων καθώς και, κατά περίπτωση, με την επιφύλαξη των διμερών συνεισφορών των κρατών μελών και ενεργειών της Κοινότητας».

16 Το άρθρο 8 της επίδικης κοινής δράσεως ορίζει τα εξής:

«Το Συμβούλιο λαμβάνει υπό σημείωση ότι η Επιτροπή προτίθεται να κατευθύνει τη δράση της προς επίτευξη των στόχων και των προτεραιοτήτων της παρούσας δράσης, ενδεχομένως με κατάλληλα κοινοτικά μέτρα.»

17 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της εν λόγω κοινής δράσεως προβλέπει τα εξής:

«Το Συμβούλιο και η Επιτροπή είναι υπεύθυνοι για τη διασφάλιση της συνοχής των δραστηριοτήτων της Ένωσης στον τομέα των φορητών όπλων, ιδίως όσον αφορά τις αναπτυξιακές της πολιτικές. Προς τούτο, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή υποβάλλουν

οιαδήποτε σχετική πληροφορία στις αρμόδιες ομάδες και επιτροπές του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή μεριμνούν για την υλοποίηση των αντίστοιχων δράσεών τους, στα πλαίσια των αντιστοιχών εξουσιών τους.»

Η προσβαλλόμενη απόφαση

18 Στις 2 Δεκεμβρίου 2004, το Συμβούλιο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θέτει σε εφαρμογή την επίδικη κοινή δράση ενόψει της συμβολής της Ενώσεως στην ECOWAS στο πλαίσιο του μορατόριουμ για τα φορητά όπλα και τον ελαφρό οπλισμό. Η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει ότι νομική βάση της είναι η επίδικη κοινή δράση, ιδίως το άρθρο 3 αυτής, καθώς και το άρθρο 23, παράγραφος 2, ΕΕ.

19 Η απόφαση αυτή περιλαμβάνει τις ακόλουθες αιτιολογικές σκέψεις:

«1) Η υπέρμετρη και ανεξέλεγκτη συσσώρευση και διάδοση φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού συνιστά απειλή για την ειρήνη και την ασφάλεια και μειώνει τις προοπτικές βιώσιμης ανάπτυξης, ιδίως στη Δυτική Αφρική.

2) Κατά την επιδίωξη των στόχων του άρθρου 1 της [επίδικης] κοινής δράσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση προτίθεται να δρά στα σχετικά διεθνή φόρα για την προαγωγή των μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης. Υπό την έννοια αυτή, η παρούσα απόφαση αποσκοπεί στην εφαρμογή της εν λόγω κοινής δράσης.

- 3) Η Ευρωπαϊκή Ένωση εκτιμά ότι η παροχή χρηματοδοτικής συνεισφοράς και τεχνικής συνδρομής θα συμβάλει στην εδραίωση της πρωτοβουλίας της [ECOWAS] στον τομέα των φορητών όπλων και του ελαφρού οπλισμού.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συνεπώς την πρόθεση να παράσχει χρηματοδοτική ενίσχυση και τεχνική συνδρομή στην ECOWAS σύμφωνα με τον τίτλο II της [επίδικης] κοινής δράσης.»

20 Κατά το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Ένωση συμβάλλει στην υλοποίηση προγραμμάτων στο πλαίσιο του μορατόριουμ της ECOWAS για την εισαγωγή, την εξαγωγή και την κατασκευή φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού. Προς τον σκοπό αυτό, παρέχει χρηματοδοτική συνεισφορά και τεχνική συνδρομή για τη δημιουργία μονάδας φορητών όπλων στους κόλπους της τεχνικής γραμματείας της ECOWAS και για τη μετατροπή του μορατόριουμ αυτού σε σύμβαση για τα φορητά όπλα και τον ελαφρό οπλισμό μεταξύ των κρατών μελών της ECOWAS.

21 Το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει τα εξής:

«Η δημοσιονομική εφαρμογή της παρούσας απόφασης ανατίθεται στην Επιτροπή. Προς τούτο, η Επιτροπή συνάπτει συμφωνία χρηματοδότησης με την ECOWAS σχετικά με τους όρους χρήσης της συνεισφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θα λάβει τη μορφή μη επιστρεπτέας ενίσχυσης. Η ενίσχυση αυτή θα χρησιμοποιηθεί, μεταξύ άλλων, για να καλυφθούν επί δώδεκα μήνες οι μισθοί, οι ταξιδιωτικές δαπάνες, οι προμήθειες και ο εξοπλισμός που χρειάζονται για τη δημιουργία μονάδας φορητών όπλων στους κόλπους της Τεχνικής Γραμματείας της ECOWAS και για τη μετατροπή του μορατόριουμ σε σύμβαση για τα φορητά όπλα και τον ελαφρό οπλισμό μεταξύ των κρατών της ECOWAS. [...]»

22 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως έχει ως εξής:

«Η Προεδρία και η Επιτροπή υποβάλλουν στα αρμόδια όργανα του Συμβουλίου τακτικές εκθέσεις για τη συνοχή των δραστηριοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των φορητών όπλων και του ελαφρού οπλισμού, ιδίως όσον αφορά τις αναπτυξιακές της πολιτικές σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της [επίδικης] κοινής δράσης. Ειδικότερα, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για τα θέματα του άρθρου 3, πρώτη περίοδος. Οι πληροφορίες αυτές βασίζονται ειδικότερα στις τακτικές εκθέσεις που υποβάλλει η ECOWAS στα πλαίσια της συμβατικής της σχέσης με την Επιτροπή.»

23 Κατά τη συζήτηση του σχεδίου της προσβαλλομένης αποφάσεως στο πλαίσιο της Επιτροπής των Μονίμων Αντιπροσώπων, στις 24 Νοεμβρίου 2004, η Επιτροπή περιέλαβε στα πρακτικά της συνεδριάσεως του Συμβουλίου την ακόλουθη δήλωση (έγγραφο 15236/04 ΚΕΠΠΑ 1039, της 25ης Νοεμβρίου 2004):

«Κατά την άποψη της Επιτροπής, η παρούσα κοινή δράση δεν έπρεπε να εγκριθεί και το σχέδιο θα έπρεπε να χρηματοδοτηθεί από το 9ο [Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (στο εξής: ΕΤΑ)] δυνάμει της Συμφωνίας του Κοτονού. Αυτό επιβεβαιώνεται σαφώς από το άρθρο 11, παράγραφος 3, της Συμφωνίας του Κοτονού όπου γίνεται συγκεκριμένα λόγος για την καταπολέμηση της συσσώρευσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού ως εμπόδια δραστηριότητας. Φαίνεται επίσης και στην παρατήρηση για το σχετικό κονδύλιο [της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας (στο εξής: ΚΕΠΠΑ)](19 03 02) του προϋπολογισμού 2004, βάσει της οποίας αποκλείεται η χρηματοδότηση ΚΕΠΠΑ για τέτοια σχέδια εάν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις της Συμφωνίας του Κοτονού.

Η κοινή δράση υπό χρηματοδότηση ΚΕΠΠΑ θα μπορούσε να είναι επιλέξιμη δυνάμει του 9ου ΕΤΑ και απολύτως συμβατή προς το περιφερειακό ενδεικτικό πρόγραμμα της ECOWAS. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή ετοιμάζει ήδη χρηματοδοτική πρόταση για ενδεικτικό ποσό 1,5 εκατομμυρίων ευρώ προκειμένου να στηριχθεί η εφαρμογή του μορατόριουμ της ECOWAS για τα φορητά όπλα και τον ελαφρύ οπλισμό.

Τέλος η κοινή δράση εμπίπτει στις συντρέχουσες αρμοδιότητες στις οποίες στηρίζονται η αναπτυξιακή πολιτική της Κοινότητας και η Συμφωνία του Κοτονού. Οι τομείς συντρεχουσών αρμοδιοτήτων προστατεύονται από το άρθρο 47 [ΕΕ] όπως και οι τομείς αποκλειστικών κοινοτικών αρμοδιοτήτων. Αλλιώς το άρθρο 47 θα έχανε μεγάλο μέρος της χρησιμότητάς του. Η Επιτροπή επιφυλάσσεται να κάνει χρήση των δικαιωμάτων της επί του θέματος.»

- 24 Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκδόθηκε επί της ορθής νομικής βάσεως και ότι, ως εκ τούτου, το άρθρο 47 ΕΕ παραβιάστηκε, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

Αιτήματα των διαδίκων

- 25 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να κηρύξει παράνομη και, ως εκ τούτου, ανεφάρμοστη την επίδικη κοινή δράση, ιδίως δε τον τίτλο II αυτής.

26 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει το αίτημα περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ως αβάσιμο·

— να απορρίψει ως απαράδεκτο και, επικουρικώς, ως αβάσιμο, το αίτημα της Επιτροπής να κηρυχθεί η επίδικη κοινή δράση ανεφάρμοστη·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

27 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, επιτράπηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

28 Με την ίδια διάταξη επιτράπηκε στο Βασίλειο της Ισπανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στο Βασίλειο της Σουηδίας και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου. Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2005, επιτράπηκε στο Βασίλειο της Δανίας να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου.

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

- 29 Με την υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η Επιτροπή επιδιώκει να αναγνωρισθεί ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, σφετερίστηκε τις αρμοδιότητες της Κοινότητας και, ως εκ τούτου, παρέβη το άρθρο 47 ΕΕ. Στο μέτρο κατά το οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση θεμελιώνεται στην επίδικη κοινή δράση, η Επιτροπή στηρίζεται στο άρθρο 241 ΕΚ για να επικαλεσθεί τη μη δυνατότητα εφαρμογής της ως άνω κοινής δράσεως, ιδίως δε του τίτλου II αυτής, για τον λόγο ότι παραβιάζει κατά τον ίδιο τρόπο το άρθρο 47 ΕΕ.
- 30 Χωρίς ωστόσο να αμφισβητεί την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της προσφυγής, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τις Κυβερνήσεις της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, παρατηρεί, ιδίως όσον αφορά την ένσταση που αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα της επίδικης κοινής δράσεως, ότι το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της νομιμότητας πράξεως που εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ.
- 31 Συναφώς, από το άρθρο 46, στοιχείο στ', ΕΕ προκύπτει ότι οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου και την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής έχουν εφαρμογή και στο άρθρο 47 ΕΕ.
- 32 Δυνάμει του άρθρου 47 ΕΕ, καμία διάταξη της Συνθήκης ΕΚ δεν μπορεί να θιγεί από διάταξη της Συνθήκης ΕΕ (αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, C-176/03, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2005, σ. I-7879, σκέψη 38, και της 23ης Οκτωβρίου 2007, C-440/05, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-9097, σκέψη 52).

- 33 Εναπόκειται συνεπώς στο Δικαστήριο να μεριμνά ώστε οι πράξεις οι οποίες κατά το Συμβούλιο εμπίπτουν στον τίτλο V της Συνθήκης ΕΕ και οι οποίες είναι, ως εκ της φύσεώς τους, ικανές να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα να μη σφετερίζονται τις αρμοδιότητες που οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ απονέμουν στην Κοινότητα (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 12ης Μαΐου 1998, C-170/96, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. I-2763, σκέψη 16· προπαρατεθείσες αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 39, και της 23ης Οκτωβρίου 2007, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 53).
- 34 Συνεπώς, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εξετάσει την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ και, στο πλαίσιο αυτό, να εξετάσει τους λόγους που προβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 241 ΕΚ, καθόσον αντλούνται από παράβαση του άρθρου 47 ΕΕ.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 35 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Κοινοβούλιο, προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τον λόγο ότι σφετερίζεται τις αρμοδιότητες που απονέμονται στην Κοινότητα στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη, μη τηρώντας έτσι το άρθρο 47 ΕΕ.
- 36 Η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο εκτιμούν ότι το άρθρο 47 ΕΕ θέτει ένα «σταθερό» όριο μεταξύ των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας και εκείνων της Ενώσεως. Μολονότι σε τομείς συντρεχουσών αρμοδιοτήτων, όπως είναι η πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη, τα κράτη μέλη παραμένουν αρμόδια να ενεργούν μόνα, ατομικώς ή συλλογικώς, εφόσον η Κοινότητα δεν έχει ακόμη ασκήσει την αρμοδιότητά της, δεν ισχύει το ίδιο και για την Ένωση, η οποία, δυνάμει του άρθρου 47 ΕΕ, δεν διαθέτει την ίδια

συμπληρωματική αρμοδιότητα, αλλά οφείλει να σέβεται τις αρμοδιότητες, αποκλειστικές ή όχι, της Κοινότητας, έστω και αν πρόκειται για αρμοδιότητες που δεν έχουν ασκηθεί. Συνεπώς, σφετερισμός των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας υφίσταται άπαξ το Συμβούλιο θεσπίζει, στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ, πράξη η οποία μπορούσε να θεσπιστεί εγκύτως βάσει της Συνθήκης ΕΚ.

- 37 Σύμφωνα με την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο, η καταπολέμηση της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, στον βαθμό που κατέστη αναπόσπαστο μέρος της πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη, εμπίπτει στις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Κοινότητα στον τομέα αυτό. Ειδικότερα, η συνεργασία για τη βιώσιμη ανάπτυξη μιας χώρας μπορεί να είναι αποτελεσματική μόνον εφόσον υφίσταται ένας ελάχιστος βαθμός σταθερότητας και δημοκρατικής νομιμοποίησης. Η πολιτική αποναρκοθέτησης και αχρήστευσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, εντασσόμενη σε μια τέτοια οπτική γωνία σταθερότητας, συνιστά απαραίτητο μέσο για την επίτευξη των σκοπών της πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη.
- 38 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η ενσωμάτωση της καταπολέμησης της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού στην κοινοτική πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη καθιερώθηκε στο πλαίσιο της Συμφωνίας του Κοτονού, και ιδίως με το άρθρο της 11, παράγραφος 3.
- 39 Εξάλλου, ο σύνδεσμος μεταξύ της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού και της πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη αναγνωρίζεται από το Συμβούλιο, καθώς και από τη διεθνή κοινότητα.
- 40 Σύμφωνα με την Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Κοινοβούλιο, η προσβαλλόμενη απόφαση εμπίπτει, ως εκ του σκοπού και του περιεχομένου της, στις κοινοτικές αρμοδιότητες και μπορούσε επομένως να θεσπιστεί εγκύτως βάσει της Συνθήκης ΕΚ. Αφενός, ειδικότερα, σκοπός της προσβαλλομένης απόφασης είναι όχι μόνον η προαγωγή της ειρήνης και ασφάλειας, αλλά και η βελτίωση των προοπτικών

βιώσιμης ανάπτυξης στη Δυτική Αφρική. Αφετέρου, το σχέδιο ενισχύσεως της μονάδας φορητών όπλων στους κόλπους της τεχνικής γραμματείας της ECOWAS και προσλήψεως εμπειρογνομόνων για την κατάρτιση σχεδίου συμβάσεως για τα φορητά όπλα, όπως προβλέπει το παράρτημα της προσβαλλομένης αποφάσεως, συνεπάγεται κλασικού τύπου συνδρομή στο πλαίσιο των προγραμμάτων συνεργασίας για την ανάπτυξη, η οποία δεν απαιτεί ειδικές δραστηριότητες εμπίπτουσες στην ΚΕΠΠΑ.

41 Στο μέτρο κατά το οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση θεμελιώνεται στην επίδικη κοινή δράση, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Κοινοβούλιο, ζητεί να κηρυχθεί παράνομη η εν λόγω κοινή δράση, και ιδίως ο τίτλος II αυτής, για τον λόγο ότι σφετερίζεται τις αρμοδιότητες της Κοινότητας. Ειδικότερα, μολονότι ορισμένες πτυχές της καταπολέμησης της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού ενδέχεται να εμπίπτουν στην ΚΕΠΠΑ, ιδίως οι αστυνομικές ή στρατιωτικές δράσεις που αποσκοπούν στη συγκέντρωση των εν λόγω όπλων ή στην έναρξη των προγραμμάτων καταστροφής, τούτο δεν συμβαίνει με τα μέτρα χρηματοδοτικής και τεχνικής συνδρομής που προβλέπονται στον εν λόγω τίτλο II, τα οποία εμπίπτουν στις κοινοτικές αρμοδιότητες στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη και της οικονομικής, χρηματοοικονομικής και τεχνικής συνεργασίας με τρίτες χώρες.

42 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από όλες τις κυβερνήσεις των παρεμβαινόντων κρατών μελών, εκτιμά ότι δεν είναι δυνατή η επίκληση παραβάσεως του άρθρου 47 ΕΕ, δεδομένου ότι η καταπολέμηση της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού δεν εμπίπτει στις κοινοτικές αρμοδιότητες στον τομέα της πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη, ούτε σε άλλες αρμοδιότητες της Κοινότητας.

43 Όσον αφορά, καταρχάς, το άρθρο 47 ΕΕ, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η διάταξη αυτή αποσκοπεί στη διατήρηση της ισορροπίας των εξουσιών την οποία θεσπίζουν οι Συνθήκες και δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποβλέπει στην προστασία των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στην Κοινότητα εις βάρος εκείνων της Ενώσεως. Αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, το άρθρο 47 ΕΕ δεν θέτει σταθερό όριο μεταξύ των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας και εκείνων της

Ενώσεως. Για να κριθεί αν η δράση της Ενώσεως θίγει τις αρμοδιότητες της Κοινότητας, πρέπει να ληφθεί υπόψη η φύση των αρμοδιοτήτων που απονέμονται στην Κοινότητα στον οικείο τομέα, και ιδίως ο συμπληρωματικός χαρακτήρας της κοινοτικής αρμοδιότητας στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη.

- 44 Σύμφωνα με την Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, για να μπορεί να θεωρηθεί μια πράξη που θεμελιώνεται στη Συνθήκη ΕΕ ως αντιβαίνουσα στο άρθρο 47 ΕΕ, πρέπει, πρώτον, η Κοινότητα να είναι αρμόδια να θεσπίσει πράξη με τον ίδιο σκοπό και το ίδιο περιεχόμενο. Δεύτερον, η θεμελιούμενη στη Συνθήκη ΕΕ πράξη πρέπει να σφετερίζεται απονεμηθείσα στην Κοινότητα αρμοδιότητα, εμποδίζοντας ή περιορίζοντας την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής και καταλήγοντας έτσι σε αποτέλεσμα αποκλεισμού των κοινοτικών αρμοδιοτήτων. Τέτοιο αποτέλεσμα είναι αδύνατο να υπάρξει σε έναν τομέα όπως η συνεργασία για την ανάπτυξη, στον οποίο η Κοινότητα διαθέτει παράλληλες αρμοδιότητες.
- 45 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο συναφώς από όλες τις κυβερνήσεις των παρεμβαίνοντων κρατών μελών, προβάλλει εν συνεχεία ότι η καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες που απονέμονται στην Κοινότητα.
- 46 Ούτε η καταπολέμηση της διάδοσης των εν λόγω όπλων, ούτε οι γενικότεροι σκοποί της διατηρήσεως της ειρήνης και της ενισχύσεως της ασφάλειας συγκαταλέγονται στους μνημονευόμενους στα άρθρα 2 ΕΚ και 3 ΕΚ σκοπούς της Κοινότητας. Επιπλέον, κατά το άρθρο 177, παράγραφος 1, ΕΚ, ο κύριος σκοπός της κοινοτικής πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη είναι η μείωση της ένδειας. Ειδικότερα, οι σκοποί της διατηρήσεως της ειρήνης και της ενισχύσεως της διεθνούς ασφάλειας ανάγονται αποκλειστικά στη Συνθήκη ΕΕ, και ιδίως στην ΚΕΠΠΑ. Πάντως, οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ δεν μπορούν να ερμηνεύονται ευρέως, διότι άλλως διατάσσεται η συνύπαρξη της Ενώσεως και της Κοινότητας ως ολοκληρωμένων μεν, αλλά διακριτών εννόμων τάξεων, καθώς και η συνταγματική δομή του συνόλου που αποτελείται από τους τρεις «πυλώνες».

- 47 Κατά το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τις Κυβερνήσεις της Γαλλίας, των Κάτω Χωρών και του Ηνωμένου Βασιλείου, το γεγονός ότι η διάδοση φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού ενδέχεται να έχει παρεμπιπτόντως επίπτωση στις προοπτικές βιώσιμης ανάπτυξης δεν συνεπάγεται ότι το σύνολο του τομέα αυτού εμπίπτει στις κοινοτικές αρμοδιότητες.
- 48 Το Συμβούλιο και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου προβάλλουν επιπλέον ότι, αν έπρεπε να γίνει δεκτή η άποψη της Επιτροπής, η ΚΕΠΠΑ θα εστερείτο κάθε πρακτικής αποτελεσματικότητας. Η ως άνω κυβέρνηση προσθέτει ότι, αν ακούσε μια δράση να έχει επιρροή στους σκοπούς μιας κοινοτικής αρμοδιότητας για να εμπίπτει στην αρμοδιότητα αυτή, δεν θα υπήρχαν πλέον όρια στο εύρος των κοινοτικών αρμοδιοτήτων, πράγμα το οποίο θα αντέβαινε στην αρχή της απονομής αρμοδιοτήτων. Η Ολλανδική Κυβέρνηση θεωρεί ότι είναι ανεπιθύμητος ο περιορισμός του ρόλου της ΚΕΠΠΑ σε ό,τι αφορά τη διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας στις αναπτυσσόμενες χώρες, δεδομένου ότι η πολιτική αυτή παρέχει στο Συμβούλιο δυνατότητα γρήγορης και αποτελεσματικής δράσεως σε τέτοιες χώρες.
- 49 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τις Κυβερνήσεις της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Σουηδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, υπογραμμίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του «μικτού» χαρακτήρα της Συμφωνίας του Κοτονού, η ύπαρξη κοινοτικής αρμοδιότητας στον τομέα της καταπολέμησης της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από την εν λόγω συμφωνία.
- 50 Τόσο το Συμβούλιο όσο και το σύνολο των κυβερνήσεων των παρεμβαινόντων κρατών μελών εκτιμούν, επιπλέον, ότι η έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης έγινε με τήρηση των διατάξεων και του πνεύματος της Συνθήκης ΕΕ. Ειδικότερα, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως κύριο σκοπό την καταπολέμηση της συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, δεν εμπίπτει στις κοινοτικές αρμοδιότητες, αλλά στις αρμοδιότητες της Ενώσεως στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ.

- 51 Ειδικότερα, αφενός, η καταπολέμηση της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού ανάγεται στον θεμελιώδη σκοπό της ΚΕΠΠΑ που είναι η διατήρηση της ειρήνης και η ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας, όπως προβλέπει το άρθρο 11 ΕΕ. Η Σουηδική Κυβέρνηση προσθέτει ότι, στον τομέα της καταπολέμησης της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού στη Δυτική Αφρική, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών υιοθέτησε ψηφίσματα με τα οποία κάλεσε τη διεθνή κοινότητα χορηγών να εφαρμόσουν το μορατόριουμ της ECOWAS για τα εν λόγω όπλα και να υποστηρίξουν την τεχνική γραμματεία της.
- 52 Αφετέρου, το Συμβούλιο και οι κυβερνήσεις των παρεμβαίνοντων κρατών μελών γνωστοποιούν ότι, στο μέτρο κατά το οποίο μια δράση εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ, το άρθρο 47 ΕΕ δεν απαγορεύει τη χρήση από την Ένωση των ίδιων μεθόδων με εκείνες που χρησιμοποιεί η Κοινότητα στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη. Η Ένωση ειδικότερα διαθέτει, για την επίδιωξη των σκοπών που της έχουν ανατεθεί στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ, μέσα τα οποία δεν περιορίζονται σε διπλωματικά ή στρατιωτικά μέτρα, αλλά περιλαμβάνουν και επιχειρησιακές δράσεις, στις οποίες συγκαταλέγεται η αναγκαία για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών χρηματοδοτική ή τεχνική συνδρομή.
- 53 Το Συμβούλιο και η Γαλλική Κυβέρνηση υπογραμμίζουν επιπλέον ότι η επίδικη κοινή δράση εφαρμόστηκε με σειρά αποφάσεων αναγόμενων στην ΚΕΠΠΑ, τη νομιμότητα των οποίων δεν αμφισβήτησε η Επιτροπή, ήτοι με τις αποφάσεις 2002/842/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2002, για την εφαρμογή της κοινής δράσης 2002/589 σχετικά με τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού στη Νοτιοανατολική Ευρώπη (ΕΕ L 289, σ. 1)· 2003/543/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουλίου 2003, περί εφαρμογής της κοινής δράσης 2002/589 σχετικά με τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού στη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική (ΕΕ L 185, σ. 59)· 2004/790/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 2004, για την παράταση και την τροποποίηση της απόφασης 2003/276/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή της κοινής δράσης 2002/589/ΚΕΠΠΑ σχετικά με τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταστροφή πυρομαχικών για φορητά όπλα και ελαφρύ οπλισμό στην Αλβανία (ΕΕ L 348, σ. 45)· 2004/791/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 2004, για την

παράταση και την τροποποίηση της απόφασης 2002/842/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή της κοινής δράσης 2002/589/ΚΕΠΠΑ σχετικά με τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού στη Νοτιοανατολική Ευρώπη (ΕΕ L 348, σ. 46)· 2004/792/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 2004, όσον αφορά την παράταση και την τροποποίηση της απόφασης 1999/730/ΚΕΠΠΑ σχετικά με την εφαρμογή της κοινής δράσης 1999/34 για τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού στην Καμπότζη (ΕΕ L 348, σ. 47), και 2005/852/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2005, για την καταστροφή φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού (SALW) και των πυρομαχικών τους στην Ουκρανία (ΕΕ L 315, σ. 27).

54 Τέλος, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο συναφώς από τις Κυβερνήσεις της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, εκτιμά ότι η ένσταση που αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα της επίδικης κοινής δράσεως είναι απαράδεκτη, καθόσον ένας προνομιούχος προσφεύγων, όπως η Επιτροπή, κωλύεται να προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας μιας πράξεως της οποίας μπορούσε να ζητήσει ευθέως την ακύρωση με προσφυγή δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ.

55 Το Συμβούλιο και οι Κυβερνήσεις των Κάτω Χωρών, της Σουηδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου υποστηρίζουν, αναφερόμενοι στα σχετικά με την προσβαλλόμενη απόφαση επιχειρήματα, ότι, εν πάση περιπτώσει, η επίδικη κοινή δράση υιοθετήθηκε με πλήρη τήρηση του άρθρου 47 ΕΕ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Επί της εφαρμογής του άρθρου 47 ΕΕ

56 Από τις σκέψεις 31 έως 33 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, δυνάμει του άρθρου 47 ΕΕ, αναπόκειται στο Δικαστήριο να μεριμνά ώστε οι πράξεις οι οποίες

κατά το Συμβούλιο εμπίπτουν στον τίτλο V της Συνθήκης ΕΕ και οι οποίες είναι ικανές να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα να μη σφετερίζονται τις αρμοδιότητες που οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ απονέμουν στην Κοινότητα.

- 57 Σύμφωνα με την Επιτροπή, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τηρεί την κατανομή των αρμοδιοτήτων που θεσπίζει το άρθρο 47 ΕΕ μεταξύ της Κοινότητας και της Ενώσεως, καθόσον μπορούσε να εκδοθεί βάσει των αρμοδιοτήτων που απονέμονται στην Κοινότητα στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη. Το ίδιο ισχύει και για τις διατάξεις του τίτλου II της επίδικης κοινής δράσεως, εφαρμογή του οποίου συνιστά η προσβαλλόμενη απόφαση, οι οποίες εμπίπτουν είτε στις αρμοδιότητες της Κοινότητας στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη είτε στις αρμοδιότητες τις σχετικές με την οικονομική, χρηματοοικονομική και τεχνική συνεργασία με τρίτες χώρες.
- 58 Πρέπει συνεπώς να εξετασθεί αν οι διατάξεις της προσβαλλομένης αποφάσεως θίγουν τις αρμοδιότητες που έχει η Κοινότητα δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, μπορούσαν να θεσπιστούν βάσει των διατάξεων της τελευταίας αυτής συνθήκης (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσες αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 40, και της 23ης Οκτωβρίου 2007, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 54).
- 59 Ειδικότερα, το άρθρο 47 ΕΕ, προβλέποντας ότι καμία διάταξη της Συνθήκης ΕΕ δεν θίγει τις Συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ούτε και τις μετέπειτα συνθήκες και πράξεις που τις έχουν τροποποιήσει ή συμπληρώσει, αποβλέπει, σύμφωνα με τα άρθρα 2, πέμπτη περίπτωση, ΕΕ και 3, πρώτο εδάφιο, ΕΕ, στη διατήρηση και την ανάπτυξη του κοινοτικού κεκτημένου.
- 60 Αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, μια πράξη που παράγει έννομα αποτελέσματα, η οποία θεσπίζεται στο πλαίσιο του τίτλου V της Συνθήκης ΕΕ, θίγει τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ κατά την έννοια του άρθρου 47 ΕΕ αφ' ης στιγμής μπορούσε να έχει θεσπιστεί βάσει της τελευταίας

αυτής συνθήκης, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί αν η πράξη αυτή εμποδίζει ή περιορίζει την άσκηση από την Κοινότητα των αρμοδιοτήτων της. Ειδικότερα, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, όταν αποδεικνύεται ότι οι διατάξεις μιας πράξεως που θεσπίζεται στο πλαίσιο των τίτλων V ή VI της Συνθήκης ΕΕ έχουν, λόγω τόσο του σκοπού τους όσο και του περιεχομένου τους, ως ουσιώδη σκοπό την εφαρμογή μιας πολιτικής που έχει ανατεθεί στην Κοινότητα από τη Συνθήκη ΕΚ και ότι μπορούσαν έτσι να θεσπιστούν εγκύριως βάσει της τελευταίας αυτής συνθήκης, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι εν λόγω διατάξεις θεσπίστηκαν κατά παράβαση του άρθρου 47 ΕΕ (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσες αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 51 και 53, καθώς και της 23ης Οκτωβρίου 2007, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 69 έως 74).

61 Δεδομένου ότι η παράβαση του άρθρου 47 ΕΕ απορρέει από το γεγονός ότι πράξη παράγουσα έννομα αποτελέσματα, την οποία θέσπισε η Ένωση βάσει της Συνθήκης ΕΕ, μπορούσε να θεσπιστεί από την Κοινότητα, δεν ασκεί επιρροή ούτε το αν, όσον αφορά τομέα όπως η συνεργασία για την ανάπτυξη ο οποίος δεν εμπίπτει σε αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας και στον οποίο, ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη δεν εμποδίζονται να ασκήσουν, συλλογικά ή ατομικά, τις αρμοδιότητές τους (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 30ής Ιουνίου 1993, C-181/91 και C-248/91, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3685, σκέψη 16, και της 2ας Μαρτίου 1994, C-316/91, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-625, σκέψη 26), μια τέτοια πράξη μπορούσε να θεσπιστεί από τα κράτη μέλη κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

62 Επιπλέον, το ζήτημα αν οι διατάξεις μιας τέτοιας πράξεως που θεσπίστηκε από την Ένωση εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Κοινότητας ανάγεται στην απονομή και συνακόλουθα στην ίδια την ύπαρξη της αρμοδιότητας και όχι στον αποκλειστικό ή συντρέχοντα χαρακτήρα της (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 30ής Μαΐου 2006, C-459/03, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 2006, σ. I-4635, σκέψη 93).

63 Κατά συνέπεια, πρέπει να προσδιορισθεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 47 ΕΕ, καθόσον μπορούσε να εκδοθεί βάσει των διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ.

Επί της οριοθετήσεως των αντίστοιχων πεδίων της κοινοτικής πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη και της ΚΕΠΠΑ

- ⁶⁴ Όσον αφορά την κοινοτική πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι σκοποί του άρθρου 130 Υ της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 177 ΕΚ) είναι ευρείς, υπό την έννοια ότι τα αναγκαία προς επίτευξή τους μέτρα πρέπει να αφορούν διάφορα ειδικά θέματα (απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 1996, C-268/94, Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-6177, σκέψη 37).
- ⁶⁵ Ειδικότερα, τα άρθρα 177 ΕΚ έως 181 ΕΚ σχετικά με τη συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες σκοπούν όχι μόνο στη σταθερή και διαρκή οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των χωρών αυτών, στην αρμονική και προοδευτική ένταξή τους στη διεθνή οικονομία και στην καταπολέμηση της ένδειας, αλλ' επίσης στην ανάπτυξη και την εδραίωση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, και, παράλληλα, στην τήρηση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών και των άλλων διεθνών οργανισμών (απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2007, C-403/05, Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-9045, σκέψη 56).
- ⁶⁶ Επιπλέον, από την κοινή δήλωση του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Η ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη [για την ανάπτυξη]» (ΕΕ 2006, C 46, σ. 1) προκύπτει ότι δεν νοείται σταθερή και διαρκής ανάπτυξη και εξάλειψη της ένδειας χωρίς ειρήνη και ασφάλεια, καθώς και ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιδίωξη των στόχων της νέας κοινοτικής πολιτικής για την ανάπτυξη είναι η προαγωγή της δημοκρατίας και ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου (προπαρατεθείσα απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2007, Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής, σκέψη 57).

- 67 Ναι μεν οι σκοποί της υφιστάμενης κοινοτικής πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη δεν πρέπει να περιορίζονται στα μέτρα που αποβλέπουν ευθέως στην καταπολέμηση της ένδειας, πλην όμως ένα μέτρο πρέπει, για να εμπίπτει στην πολιτική αυτή, να συμβάλλει στην επιδίωξη των σκοπών οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της εν λόγω πολιτικής (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσα απόφαση Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, σκέψεις 44, 60, 63 και 73).
- 68 Συναφώς, από διάφορα έγγραφα προερχόμενα από τα θεσμικά όργανα της Ενώσεως και από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προκύπτει ότι ορισμένα μέτρα τα οποία αποβλέπουν στην πρόληψη της αστάθειας των αναπτυσσόμενων χωρών, περιλαμβανομένων εκείνων που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο της καταπολέμησης της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, μπορούν να συμβάλουν στην εξάλειψη ή τη μείωση των εμποδίων για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των εν λόγω χωρών.
- 69 Έτσι, στις 21 Μαΐου 1999, το Συμβούλιο «Ανάπτυξη» της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ενέκρινε ψήφισμα για τα φορητά όπλα, στο οποίο παρουσιάζει την υπερβολική προσφορά των εν λόγω όπλων ως πρόβλημα παγκοσμίων διαστάσεων, το οποίο, ειδικότερα σε ζώνες κρίσεων και σε χώρες όπου επικρατεί αστάθεια στον τομέα της ασφάλειας αποτελεί εμπόδιο στην ειρηνική οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Πιο πρόσφατα, στη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ενώσεως για την καταπολέμηση της παράνομης συσσώρευσης και διακίνησης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού και των πυρομαχικών τους, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 15ης και 16ης Δεκεμβρίου 2005 (έγγραφο 5319/06 ΚΕΠΠΑ 31, της 13ης Ιανουαρίου 2006), το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναφέρει, μεταξύ των επιπτώσεων της παράνομης διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, ιδίως εκείνες που σχετίζονται με την ανάπτυξη των εμπλεκόμενων χωρών, ήτοι την εξασθένηση των κρατικών δομών, τις μετακινήσεις πληθυσμών, την κατάρρευση των υγειονομικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών, τη φθίνουσα οικονομική δραστηριότητα, τη μείωση των πόρων που διαθέτουν οι κυβερνήσεις, την εξάπλωση επιδημιών, την καταστροφή του κοινωνικού ιστού και, μακροπρόθεσμα, τη μείωση ή τη διακοπή των ενισχύσεων για την ανάπτυξη, προσθέτοντας ότι οι επιπτώσεις αυτές συνιστούν, για την κυρίως θιγόμενη νοτίως της Σαχάρας Αφρική, ουσιώδη παράγοντα αναχαίτισης της ανάπτυξης.

- 70 Ομοίως, η κοινή δήλωση του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οποίας γίνεται μνεία στη σκέψη 66 της παρούσας αποφάσεως, συγκαταλέγει, στο σημείο 37 αυτής, την ανασφάλεια και τις βίαιες συγκρούσεις μεταξύ των μεγαλύτερων εμποδίων για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας, που έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών, κάνοντας λόγο, στο πλαίσιο αυτό, για την καταπολέμηση της ανεξέλεγκτης διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού.
- 71 Ωστόσο, για να είναι δυνατή η θέσπιση από την Κοινότητα, στο πλαίσιο της πολιτικής της για τη συνεργασία για την ανάπτυξη, ενός συγκεκριμένου μέτρου αποβλέποντος στην καταπολέμηση της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, το μέτρο αυτό πρέπει να εμπίπτει, λόγω τόσο του σκοπού του όσο και του περιεχομένου του, στο πεδίο εφαρμογής των αρμοδιοτήτων που της απονέμει η Συνθήκη ΕΚ στον τομέα αυτό.
- 72 Τούτο δεν συμβαίνει όταν ένα τέτοιο μέτρο, ακόμη και αν συμβάλλει στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη αναπτυσσόμενων χωρών, έχει ως ουσιώδη σκοπό την εφαρμογή της ΚΕΠΠΑ.
- 73 Ειδικότερα, αν από την εξέταση ενός μέτρου αποδεικνύεται ότι αυτό επιδιώκει διπλό σκοπό ή ότι απαρτίζεται από δύο συνιστώσες, από τις οποίες η μία μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύρια, ενώ η άλλη είναι απλώς παρακολουθηματική, η πράξη πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνο νομική βάση, ήτοι εκείνη που απαιτείται από τον κύριο σκοπό ή από την κύρια συνιστώσα (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, C-211/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-8913, σκέψη 39· της 29ης Απριλίου 2004, C-338/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. I-4829, σκέψη 55, και της 10ης Ιανουαρίου 2006, C-94/03, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. I-1, σκέψη 35, καθώς και, ως προς την εφαρμογή του άρθρου 47 ΕΕ, προπαρατεθείσες αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 51 έως 53, και της 23ης Οκτωβρίου 2007, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψεις 71 έως 73).

- 74 Συνεπώς, μέτρα καταπολέμησης της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού δεν εμπίπτουν στις αρμοδιότητες που απονέμονται στην Κοινότητα στον τομέα της πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη όταν, λόγω του σκοπού τους ή της κύριας συνιστώσας τους, ανάγονται στην ΚΕΠΠΑ.
- 75 Όσον αφορά μέτρο το οποίο επιδιώκει συγχρόνως πολλούς σκοπούς ή έχει πολλές συνιστώσες, χωρίς ο ένας να είναι παρακολουθηματικός σε σχέση με τον άλλο, το Δικαστήριο έχει κρίνει, εφόσον έτσι είναι εφαρμοστέες διάφορες νομικές βάσεις της Συνθήκης ΕΚ, ότι ένα τέτοιο μέτρο πρέπει κατ' εξαίρεση να στηρίζεται στις αντίστοιχες διαφορετικές νομικές βάσεις (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσες αποφάσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 40, και της 10ης Ιανουαρίου 2006, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 36).
- 76 Ωστόσο, δυνάμει του άρθρου 47 ΕΕ, μια τέτοια λύση αποκλείεται όταν πρόκειται για μέτρο που επιδιώκει πολλούς σκοπούς ή έχει πολλές συνιστώσες εμπίπτουσες αντιστοίχως στην πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη, την οποία η Συνθήκη ΕΚ αναθέτει στην Κοινότητα, και στην ΚΕΠΠΑ, χωρίς η μία εξ αυτών να είναι παρακολουθηματική σε σχέση με την άλλη.
- 77 Ειδικότερα, δεδομένου ότι το άρθρο 47 ΕΕ απαγορεύει τη θέσπιση από την Ένωση, βάσει της Συνθήκης ΕΕ, ενός μέτρου που θα μπορούσε να θεσπιστεί εγκύρως βάσει της Συνθήκης ΕΚ, η Ένωση δεν μπορεί να προσφύγει σε νομική βάση εμπίπτουσα στην ΚΕΠΠΑ για να θεσπίσει διατάξεις που εμπίπτουν επίσης σε αρμοδιότητα την οποία η Συνθήκη ΕΚ έχει απονείμει στην Κοινότητα.
- 78 Υπό το πρίσμα αυτών των εκτιμήσεων πρέπει να κριθεί αν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία εφαρμόζει την επίδικη κοινή δράση ενόψει της συμβολής της Ένωσης στην ECOWAS στα πλαίσια του μορατόριουμ για

τα όπλα και τον ελαφρύ οπλισμό, emπίπτει, λόγω τόσο του σκοπού όσο και του περιεχομένου της, στην πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη την οποία η Συνθήκη ΕΚ αναθέτει στην Κοινότητα.

Επί του σκοπού της προσβαλλομένης απόφασεως

- 79 Σε ό,τι αφορά τον σκοπό της προσβαλλομένης απόφασεως, τόσο από τον τίτλο της όσο και από την αιτιολογική αναφορά της και τα σημεία 2 έως 4 των αιτιολογικών της σκέψεων προκύπτει ότι η απόφαση αυτή, παρέχοντας χρηματοδοτική και τεχνική συνεισφορά σε μια πρωτοβουλία της ECOWAS στον τομέα της καταπολέμησης της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, αποβλέπει στην εφαρμογή της επίδικης κοινής δράσης που υιοθέτησε το Συμβούλιο βάσει του τίτλου V της Συνθήκης ΕΕ.
- 80 Καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά εφαρμογή πράξεως emπίπτουσας στην ΚΕΠΠΑ, πρέπει να εξετασθεί εκ προοιμίου αν, ως εκ τούτου, η απόφαση αυτή πρέπει να νοείται ως επιδιώκουσα μάλλον την επίτευξη των σκοπών της ΚΕΠΠΑ παρά εκείνων της κοινοτικής πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη.
- 81 Συναφώς, χωρίς να απαιτείται, κατά το στάδιο αυτό, να εξετασθεί η ένσταση την οποία αντλεί η Επιτροπή από τον παράνομο χαρακτήρα της επίδικης κοινής δράσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή παρουσιάζεται, στις αιτιολογικές σκέψεις της, ως μέτρο που προορίζεται να αντικαταστήσει την κοινή δράση 1999/34 προκειμένου να συμπεριληφθούν στην κοινή δράση της Ενώσεως, όπου ενδείκνυται, τα πυρομαχικά των φορητών όπλων και του ελαφρού οπλισμού.
- 82 Όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της επίδικης κοινής δράσεως, αυτή καθορίζει ως στόχους της την καταπολέμηση και τη συμβολή στον τερματισμό της

αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων, τη συμβολή στη μείωση των υφιστάμενων συσσωρεύσεων των όπλων αυτών και των πυρομαχικών τους σε επίπεδα συμβιβαζόμενα προς τις θεμιτές ανάγκες ασφαλείας των χωρών και τη βοήθεια στην επίλυση των προβλημάτων που προκαλούνται από τέτοιες συσσωρεύσεις.

- 83 Οι στόχοι αυτοί συγκεκριμενοποιούνται, αφενός, στον τίτλο I της επίδικης κοινής δράσεως, που απαριθμεί συγκεκριμένες αρχές και μέτρα ως προς τα οποία η Ένωση στοχεύει στην επίτευξη συναινέσεως για την καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού και, αφετέρου, στον τίτλο II της ως άνω κοινής δράσεως, που πραγματεύεται τη χρηματοδοτική και τεχνική συνδρομή της Ενώσεως σε σχέδια που συνιστούν συνδρομή στις εν λόγω αρχές και μέτρα.
- 84 Πάντως, από την επίδικη κοινή δράση δεν προκύπτει ότι η εφαρμογή του προγράμματος καταπολέμησης της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού το οποίο εξαγγέλλει θα έχει οπωσδήποτε τη μορφή μέτρων που ανάγονται μάλλον στην επιδίωξη των σκοπών της ΚΕΠΠΑ, όπως η διατήρηση της ειρήνης και η ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας, παρά στην επιδίωξη των σκοπών της κοινοτικής πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη.
- 85 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι η κοινή δράση 1999/34, την οποία διαδέχθηκε η επίδικη κοινή δράση, υιοθετώντας πλήρως τους σκοπούς της, τις απαριθμούμενες σε αυτήν αρχές και το προβλεπόμενο σε αυτήν είδος συμβολής, αναφέρει σαφώς, στην πρώτη αιτιολογική σκέψη της, ότι το φαινόμενο της υπερβολικής και ανεξέλεγκτης συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού αποτελεί απειλή για την ειρήνη και την ασφάλεια και μειώνει τις προοπτικές διαρκούς και σταθερής ανάπτυξης πολλών περιοχών του κόσμου, εντάσσοντας συνεπώς εκ προοιμίου την καταπολέμηση του φαινομένου αυτού σε μια διπλή προοπτική διατηρήσεως της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, αφενός, και διαφύλαξως των προοπτικών ανάπτυξης, αφετέρου.

- 86 Εν συνεχεία, από τις διατάξεις του τίτλου II της επίδικης κοινής δράσεως, οι οποίες επαναλαμβάνουν εκείνες της ως άνω κοινής δράσεως 1999/34, προσδιορίζοντας συγχρόνως το είδος της συμβολής στην οποία θα προβεί η Ένωση και την κατανομή των καθηκόντων που θα βαρύνουν, στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, προκύπτει ότι οι σκοποί και το πρόγραμμα δράσης που καθορίζει η ως άνω κοινή δράση μπορούν να εφαρμοσθούν όχι μόνον από την Ένωση, ενεργούσα στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ, αλλά και από την Κοινότητα βάσει των δικών της αρμοδιοτήτων.
- 87 Ειδικότερα, το άρθρο 7 της επίδικης κοινής δράσεως επισημαίνει ότι εναπόκειται στο Συμβούλιο να αποφασίζει σχετικά με τη χορήγηση της χρηματοδοτικής και τεχνικής συνεισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 6 της ως άνω κοινής δράσεως, διευκρινίζοντας ταυτοχρόνως, στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 7, ότι «με την επιφύλαξη ενεργειών της Κοινότητας» το Συμβούλιο θα αποφασίσει κατά περίπτωση όσον αφορά την αρχή, τις ρυθμίσεις και τη χρηματοδότηση των σχεδίων που εφαρμόζουν την εν λόγω κοινή δράση. Το γεγονός ότι επίδικη κοινή δράση είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί τόσο από την Κοινότητα όσο και από την Ένωση επιβεβαιώνεται στο άρθρο 8 αυτής, όπου το Συμβούλιο λαμβάνει υπό σημείωση ότι η Επιτροπή προτίθεται να κατευθύνει τη δράση της προς επίτευξη των στόχων και των προτεραιοτήτων της ως άνω κοινής δράσεως, ενδεχομένως με κατάλληλα κοινοτικά μέτρα, καθώς και στο άρθρο 9 της εν λόγω κοινής δράσεως, το οποίο αφήνει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τη φροντίδα της διασφάλισης της συνοχής των δραστηριοτήτων της Ενώσεως στον τομέα των φορητών όπλων, «ιδίως όσον αφορά τις αναπτυξιακές της πολιτικές», και την υλοποίηση των αντίστοιχων δράσεών τους, στα πλαίσια των αντιστοιχών εξουσιών τους. Η αναγκαιότητα συνοχής των δραστηριοτήτων της Ενώσεως στον τομέα των φορητών όπλων και του ελαφρού οπλισμού εκφράζεται, εξάλλου, εκ νέου με μια πανομοιότυπη αναφορά στις «αναπτυξιακές [...] πολιτικές [της Ενώσεως]», στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 88 Το συμπέρασμα ότι οι σκοποί της επίδικης κοινής δράσεως μπορούν να υλοποιηθούν τόσο από την Ένωση, στο πλαίσιο του τίτλου V της Συνθήκης ΕΕ, όσο και από την Κοινότητα, στο πλαίσιο της πολιτικής της για τη συνεργασία για την ανάπτυξη, ανταποκρίνεται, τέλος, στην προσέγγιση που προκρίνεται από τα θεσμικά όργανα της Ενώσεως και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σε διάφορα έγγραφα.

89 Πρώτον, το Συμβούλιο, με το ψήφισμα για τα φορητά όπλα, του οποίου γίνεται μνεία στη σκέψη 69 της παρούσας αποφάσεως, ενώ αναφέρεται στη δράση την οποία αναλαμβάνει η Ένωση στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ και υπενθυμίζει την ανάγκη διασφάλισης της συνοχής των δραστηριοτήτων της Ενώσεως σχετικά με τον ελαφρό οπλισμό, ιδίως σε συνάφεια με την ΚΕΠΠΑ, εντούτοις, με το ίδιο έγγραφο, συνιστά, στον τομέα της αναπτυξιακής συνεργασίας, όπως η Κοινότητα και τα κράτη μέλη αφιερώσουν ιδιαίτερη προσοχή στα μέτρα που αποβλέπουν «στην υπαγωγή του θέματος των φορητών όπλων στον πολιτικό διάλογο με τις χώρες ΑΚΕ και με άλλες χώρες εταίρους της Ενώσεως στην αναπτυξιακή συνεργασία· στην υποστήριξη της αναπτυξιακής συνεργασίας για τις χώρες που επιδιώκουν τη συνδρομή για τον έλεγχο ή την εξάλειψη πλεονασματικών φορητών όπλων [...]· στην παροχή υποστήριξης, εφόσον είναι αναγκαίο, για την ενίσχυση των σχετικών κυβερνητικών θεσμών και της νομοθεσίας με στόχο τη βελτίωση του ελέγχου των φορητών όπλων», προσθέτοντας, όσον αφορά το τελευταίο σημείο, ότι «[ο]ι πρώτες παρεμβάσεις θα μπορούσαν να επικεντρωθούν στη Μεσημβρινή Αφρική [...] και στη Δυτική Αφρική (Οικονομική Κοινότητα των Δυτικοαφρικανικών Χωρών), όπου έχει πραγματοποιηθεί σημαντική πρόοδος και έχουν αναπτυχθεί και συμφωνηθεί πλαίσια για την καταπολέμηση της διάδοσης φορητών όπλων».

90 Δεύτερον, στη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ενώσεως για την καταπολέμηση της παράνομης συσσώρευσης και διακίνησης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού και των πυρομαχικών τους, της οποίας γίνεται μνεία στη σκέψη 69 της παρούσας αποφάσεως, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναφέρει, μεταξύ των μέσων που διαθέτουν η Ένωση, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη για την αντιμετώπιση της απειλής της παράνομης διάδοσης των εν λόγω όπλων, ιδίως, εκτός από τις μη στρατιωτικές και στρατιωτικές επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων και άλλα διπλωματικά μέσα, τις συμφωνίες εταιρικής σχέσης και συνεργασίας με τρίτες χώρες καθώς και προγράμματα για την ανάπτυξη και τη βοήθεια που υπάγονται στη συνεργασία ΕΚ-ΑΚΕ και περιέχουν πτυχές αφορώσες τα φορητά όπλα και τον ελαφρό οπλισμό και τα πυρομαχικά τους. Αφού επισημαίνει, στο σημείο 15 αυτού, ότι, κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το κεντρικό ζήτημα ενόψει της ανάπτυξης μιας στρατηγικής της Ενώσεως για τα φορητά όπλα και τον ελαφρό οπλισμό είναι να δοθεί απάντηση στην απειλή αυτή και να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των πολιτικών της Ενώσεως για την ασφάλεια και την ανάπτυξη, το έγγραφο αυτό αναφέρει, ως τελικό στοιχείο του σχεδίου δράσης που εξαγγέλλεται για την αντιμετώπιση της συσσώρευσης των εν λόγω όπλων, το «[ν]α εξασφαλιστεί η συνοχή και η συμπληρωματικότητα μεταξύ των αποφάσεων του Συμβουλίου στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ και των δράσεων της Επιτροπής στον τομέα της παροχής ενίσχυσης για την ανάπτυξη, ώστε να επιτευχθεί μια συνεκτική προσέγγιση ολόκληρου του φάσματος των δράσεων της [Ενώσεως] στον τομέα των φορητών όπλων και του ελαφρού οπλισμού».

- 91 Τρίτον, στο σημείο 37 της κοινής δήλωσης του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οποίας γίνεται μνεία στη σκέψη 66 της παρούσας απόφασεως, εξαγγέλλονται συγκεκριμένα μέτρα για τον περιορισμό της ανεξέλεγκτης διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, τα οποία θα ληφθούν, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή στρατηγική για την καταπολέμηση της συσσώρευσης και του λαθρεμπορίου των εν λόγω όπλων και των πυρομαχικών τους, από «[την] Ένωση, στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων της Κοινότητας και των κρατών μελών».
- 92 Έτσι, αφ' ης στιγμής η εμπόρουσα στην ΚΕΠΠΑ πράξη στην εφαρμογή της οποίας αποβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποκλείει τη δυνατότητα να επιτευχθούν οι σκοποί της με μέτρα που θεσπίζει η Κοινότητα βάσει των αρμοδιοτήτων της στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη, πρέπει να εξετασθεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση, αυτή καθαυτή, πρέπει να θεωρηθεί ως μέτρο που επιδιώκει σκοπούς εμπίπτοντες στην κοινοτική πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη.
- 93 Συναφώς, στην πρώτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασεως δηλώνεται ότι η υπέρμετρη και ανεξέλεγκτη συσσώρευση και διάδοση φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού όχι μόνο συνιστά απειλή για την ειρήνη και την ασφάλεια, αλλά μειώνει και τις προοπτικές βιώσιμης ανάπτυξης, ιδίως στη Δυτική Αφρική.
- 94 Όπως προκύπτει από τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη της, η προσβαλλόμενη απόφαση αποσκοπεί στην εφαρμογή της επίδικης κοινής δράσεως, με την οποία η Ένωση προτίθεται, μεταξύ άλλων διά της προαγωγής μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης, να επιδιώξει τους στόχους του άρθρου 1 της ως άνω κοινής δράσεως, ήτοι την καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού και τη μείωση των υφιστάμενων συσσωρεύσεων των όπλων αυτών.

- 95 Αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο, δεν μπορεί να μη γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αποβλέπει στην πρόληψη νέας συσσώρευσεως φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού στη Δυτική Αφρική, δυνάμενης να αποσταθεροποιήσει την περιοχή αυτή, εντάσσεται σε μια γενική προοπτική διατήρησης της ειρήνης και ενισχύσεως της διεθνούς ασφάλειας.
- 96 Πάντως, από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να συναχθεί, όσον αφορά τους σκοπούς της για τη διατήρηση της ειρήνης και την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας, ότι η μέριμνά της για την εξάλειψη ή τη μείωση του εμποδίου στην ανάπτυξη των οικείων χωρών το οποίο συνιστά η συσσώρευση των εν λόγω όπλων είναι καθαρά παρακολουθηματική.
- 97 Ειδικότερα, όπως επιβεβαιώνεται από την τρίτη και την τέταρτη αιτιολογική σκέψη της εν λόγω αποφάσεως, η χρηματοδοτική και τεχνική συνεισφορά που σχεδιάζει να παράσχει η Ένωση χρησιμεύει για την εδραίωση της πρωτοβουλίας που ελήφθη από την ECOWAS στον τομέα των φορητών όπλων και του ελαφρού οπλισμού.
- 98 Η προσβαλλόμενη απόφαση αποσκοπεί επομένως ειδικά στην ενίσχυση των δυνατοτήτων μιας ομάδας αναπτυσσόμενων αφρικανικών χωρών για την καταπολέμηση ενός φαινομένου που συνιστά, σύμφωνα με την πρώτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως αυτής, εμπόδιο στη βιώσιμη ανάπτυξη των χωρών αυτών.
- 99 Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση επιδιώκει πολλούς σκοπούς, εμπίπτοντες αντιστοίχως στην ΚΕΠΠΑ και στην πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη, χωρίς ο ένας εξ αυτών να είναι παρακολουθηματικός σε σχέση με τον άλλο.

Επί του περιεχομένου της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 100 Το συμπέρασμα που στις ανωτέρω σκέψεις αντλείται από την εξέταση του σκοπού της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν αναιρείται από την ανάλυση του περιεχομένου της.
- 101 Ειδικότερα, από το άρθρο 1, παράγραφος 2, αυτής προκύπτει ότι προβλέπει χρηματοδοτική συνεισφορά και τεχνική συνδρομή για τη δημιουργία μονάδας φορητών όπλων στους κόλπους της τεχνικής γραμματείας της ECOWAS και για τη μετατροπή σε σύμβαση του μορατόριουμ που υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών της οργανώσεως αυτής όσον αφορά τα φορητά όπλα και τον ελαφρό οπλισμό. Για τους σκοπούς αυτούς, η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, αυτής ποσό αναφοράς ύψους 515 000 ευρώ.
- 102 Δυνάμει του άρθρου 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η δημοσιονομική εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως ανατίθεται στην Επιτροπή και, αφού η Επιτροπή συνάψει συμφωνία χρηματοδότησης με την ECOWAS, λαμβάνει τη μορφή μη επιστρεπτέας ενίσχυσης, η οποία χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, για να καλυφθούν, επί ένα έτος, οι μισθοί, οι ταξιδιωτικές δαπάνες, οι προμήθειες και ο εξοπλισμός που χρειάζονται για τη δημιουργία μονάδας φορητών όπλων στους κόλπους της τεχνικής γραμματείας της ECOWAS και για τη μετατροπή του εν λόγω μορατόριουμ σε σύμβαση.
- 103 Σε ό,τι αφορά την τεχνική συνδρομή που πρέπει να παράσχει η Ένωση, από το σχέδιο που περιέχεται στο παράρτημα της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι περιλαμβάνει την τοποθέτηση εμπειρογνομόνων επιφορτισμένων με την πραγματοποίηση των αναγκαίων μελετών για την κατάρτιση σχεδίου συμβάσεως.
- 104 Πάντως, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 211 των προτάσεών του, μια χρηματοδοτική συνεισφορά, όπως και μια τεχνική συνδρομή, μπορεί να

χαρακτηρισθεί ως μέσον που εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ ή στην κοινοτική πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη μόνον υπό το πρίσμα των επιδιωκόμενων σκοπών.

- 105 Ειδικότερα, να μεν υπάρχουν μέτρα όπως η παροχή πολιτικής υποστήριξης για τη θέσπιση μορατόριουμ ή, ακόμη, η συγκέντρωση και η καταστροφή όπλων, τα οποία εμπίπτουν μάλλον στις επιχειρήσεις διατηρήσεως της ειρήνης, ενισχύσεως της διεθνούς ασφάλειας ή προωθήσεως της διεθνούς συνεργασίας και ανάγονται στους κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, ΕΕ σκοπούς της ΚΕΠΠΑ, πλην όμως η απόφαση για κινητοποίηση κεφαλαίων και χορήγηση τεχνικής συνδρομής σε μια ομάδα αναπτυσσόμενων χωρών προκειμένου να καταλήξει σε σχέδιο συμβάσεως δύναται να εμπίπτει τόσο στην πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη όσο και στην ΚΕΠΠΑ.
- 106 Όσον αφορά το γεγονός ότι η επίδικη κοινή δράση εφαρμόστηκε με άλλες αποφάσεις εκδοθείσες στο πλαίσιο του τίτλου V της Συνθήκης ΕΕ, τη νομιμότητα των οποίων δεν αμφισβήτησε η Επιτροπή, τούτο δεν μπορεί να κρίνει το αποτέλεσμα της εξετάσεως που καλείται να διενεργήσει το Δικαστήριο στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως. Ειδικότερα, η νομική βάση μιας πράξης πρέπει να καθορίζεται βάσει του σκοπού και του περιεχομένου της ίδιας της πράξης και όχι ενόψει της νομικής βάσης που έχει επιλεγεί για την έκδοση άλλων κοινοτικών πράξεων που εμφανίζουν ενδεχομένως παρόμοια χαρακτηριστικά (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσα απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2006, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 50).
- 107 Επιπλέον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 87 της παρούσας αποφάσεως, η επίδικη κοινή δράση, στην εφαρμογή της οποίας αποσκοπεί η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν αποκλείει, αυτή καθεαυτή, ότι ο σκοπός της καταπολέμησης της διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού μπορεί να επιτευχθεί με μέτρα λαμβανόμενα από την Κοινότητα, όταν μνημονεύει, στα άρθρα 8 και 9, την πρόθεση της Επιτροπής να κατευθύνει τη δράση της προς επίτευξη του σκοπού αυτού, ενδεχομένως με κατάλληλα κοινοτικά μέτρα, καθώς και την υποχρέωση του Συμβουλίου και της Επιτροπής να διασφαλίσουν τη συνοχή των δραστηριοτήτων της Ένωσης στον τομέα των φορητών όπλων, ιδίως όσον αφορά τις αναπτυξιακές της πολιτικές, και την υλοποίηση των αντίστοιχων δράσεών τους, στα πλαίσια των αντιστοίχων εξουσιών τους.

- 108 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση απαρτίζεται, λαμβανομένων υπόψη του σκοπού και του περιεχομένου της, από δύο συνιστώσες, χωρίς η μία εξ αυτών να μπορεί να θεωρηθεί ως παρακολουθηματική σε σχέση με την άλλη· η μία εμπίπτει στην κοινοτική πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη και η άλλη στην ΚΕΠΠΑ.
- 109 Κατόπιν των εκτιμήσεων που διατυπώνονται στα σημεία 76 και 77 της παρούσας αποφάσεως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει του τίτλου V της Συνθήκης ΕΕ, παρά το ότι αυτή εμπίπτει και στην πολιτική συνεργασίας για την ανάπτυξη, δεν τήρησε το άρθρο 47 ΕΕ.
- 110 Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.
- 111 Αφ' ης στιγμής η εν λόγω απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω δικών της ελαττωμάτων, παρέλκει η εξέταση της ενστάσεως που αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα της επίδικης κοινής δράσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 112 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ζήτησε την καταδίκη του Συμβουλίου, τα δύο αυτά θεσμικά όργανα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, οι παρεμβαίνοντες στην υπό κρίση διαφορά φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση 2004/833/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2004, για την εφαρμογή της κοινής δράσης 2002/589/ΚΕΠΠΑ ενόψει της συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ECOWAS στα πλαίσια του μορατόριουμ για τα όπλα και τον ελαφρύ οπλισμό.**

- 2) **Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

- 3) **Το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, καθώς και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

(υπογραφές)